

Holló József

Karácsonyüzenet 2014-ből

... pedig adott nektek Megváltót az Isten!

E modern kor tele rohanással.
Kétellyel, félszekkel, szorongással.
Így várjuk hogy Karácsony éjjelén
bekopog hozzánk a remény.
S legalább egy napig az ünnep
közelebb taszigál bennünket
egymáshoz – e vad világba.
És a fellobbanó gyertyák lángja,
mintha fényesebben égne
a szemekbe' meg a lélekmélybe'.
S az így rád talált, halk öröm
kezével ügyetlen szöszmötöl
ajándékokat bontogatva:
elmerengsz szótlán egy pillanatra.
És tétova kérdések sereglenek
az elmulasztott jótetteknek
... majd egyetlen alkalom kárpótlást adhat?
De önbecsapásaid megnyugtатnak.
És a tudatodba villan hirtelen:
a jászol, a kis Jézus, Betlehem.

Csak ennyi! Azután mindent elfeled
az amnéziás szeretet.
És a harmónia látszata,
mint forró sütemény illata
elszáll, másnapra elveszik,
– újra a csörtetés lesz a sikk.
És az elképzelt szeretet helyébe
belép a hétköznapi sürgetése:
hogya békét, Szentestét elfeledve
visszadurvulj a környezetbe.
Kisdéd nélküli már a jászol
s az önzés érdekek mentén gázol
hajszolva szennyest kis céljait.

És a jóézés, szeretet várhat itt
egy évig megint félredobva –
míg az újabb Karácsony visszalopja.

De addig aprópénzre váltod:
napod, hited, vágyad, álmod.
S amíg úzöd magadat vadul
a lelked elmagányosul.
Mereng a Teremtő odafent...
és nem érti: Nem kell a szeretet?
A csendet, a békét e világ
miért nem őrzi meg tovább?
Miért nem látjuk a Csillagot, a Jelet
a betlehemi jászol felett?
Azt, mi kétezer év óta üzeni –
az embernek lehetnek vétkei:
de azért született a gyerek-Isten,
hogy megfogódzhass a szeretetben.
S vele Karácsonytól, Karácsonyig
lehessen jószándék, s béke itt.

De az emberiség másra figyel,
míg külsőségek közt ünnepel
ám e fénylő, zajongó zsbongásból
sosem lesz Karácsony igazából.
Csak tévhitek, látszatok, talmi örömök:
olyanok – amikkel nincs közöd
Békéhez, Ünnephez, Messiáshoz:
hisz a közöny csenedben szétkiáltoz.
És nem tudod miért vagy boldogtalan?
Szeretet nélküli. Karácsonytalan.
A tömegben miért vagy egymagad?
És imára mért nincs egy halk szavad?
Próbálj meg Krisztusnak ajtót nyitni
és megtanulsz szeretni, újra hinni!
Meváltozott világ, másfajta üzenet
... de a Megváltó ugyanaz, Ő örök, Emberek!

Lehajtott fejfel

Gondolatok egy ökumenikus imahéten 2015-ben

Annyi különbség, és annyi hasonlóság
füzi bűnben fogant léteinket össze.
Míg törékeny hiteink hamisságok között
vergődnek itt modern – veszendőségekbe.
Igaz szándékokat torzít a rosszérzés.
A szerzés tébolya közt semmire sincs időnk.
E világ értékrendje átírta már magát
és rég nem a szeretet – az önzés jelent előnyt.

A jóság szelíd hatalma kicsorbult
– közöny, s erőszak visz elkegyetlenedve.
Érzed, hogy gyenge vagy, félelmek gyötörnek
és mégis olyan ritkán gondolsz Istenedre.
Mint súlyos titkokat cipeled magaddal
kimondani se mert gyarlóságaid.
A ritkán rád lelt csendbe betévedt harangszó,
mint szelíd szemrehányás jut el az agyadig:

s biztatgat. Mire vársz? Menj el templomba!
– mondd el az annyiszor elhalasztott imád!
S a megszentelt falak boltíves szárnya közt
Isten közelsége áldott nyugalmat ad.
Nem baj, ha szembesülsz azzal amit szégyellsz
és elkezd pironkodni a lelkiismeret.
Az Ige hangja majd megnyugtatva átjár
s azt érzed minden szó neked szánt üzenet.

És elkezd feltöltődni a lelked ürességre:
ahogy Pál apostol a szeretetről beszél.
Hogy a múlandóságok közt csak a szeretet mi örök!
S a más terhét hordva is mindent hisz és remél.
Egy percig magadba szállsz. Majd agyad másra figyel
arra, hol a világ csábításokat szül.
És te engedsz neki: majd a rád szakadt bajokhoz

rémülten az Istent hívod segítségül.
Hozzá futsz nyöszörgő könnyögeidde,
te... aki kárhozatot gyűjtesz napjaidon.
Majd azt szeretnéd hinni – az Úr úgy is elfogad,
ha csak a bajban keresed Őt: hűtlen, méltatlanon.
Fel sem tudjuk fogni: az Isten Egy és Örök!
Csak az emberiség, meg a vallása többféle:
... de mindaz, aki hisz a Fiúban az él!
Az Atya befogadja ingyen kegyelmébe!

Mert irgalmas és jó a teremtményeihez.
S míg szomorúan nézi földi poklainkat,
hányszor késedelmes szíve a haragra
– pedig nap, nap után úzzük olcsó vágyainkat.
Védj meg bennünket magunktól Uram!
Nem hagynak békét a veszendőségeink:
tudnánk mi itt ma is keresztet ácsolni –
mert követnek bennünket volt kísértéseink.

Óh, de legalább mi, keresztény testvérek,
mi fogjunk össze imádságban, hitben.
Kiknek valóságos remény a krisztusi ígélet
hogy... *elég neked az én kegyelmem!*
Lehajtott fejjel állunk itt Istenem.
Fogunk közt sóhajtó, néma Miatyánk.
Adj hitet és erőt, hogy bírjuk a kísértést
és el ne tántorodjunk! Attól, Ki mennybeszállt.

E számunk szerzői

- Aknay Tibor (1944) Budapest
Albert-Lőrincz Márton (1951)
    Marosvásárhely
Anga Mária (1955) Eger
Antal Attila (1956) Nyíregyháza
Bakacsi Ernő (1938) Eger
Bárány László (1948) Budapest
H. Barbócz Ildikó (1952) Eger
Bárdos Attila (1941) Budapest
Bárdos Bódi László (1963) Putnok
Bárdos József (1949) Nagykőrös
Bene Zoltán (1973) Szeged
Benő Attila (1968) Kolozsvár
Benő Eszter (1973) Kolozsvár
Bertha Zoltán (1955) Debrecen
Bíró József (1951) Budapest
Bognár Stefánia (1937) Szombathely
Borbély László (1968) Budapest
Bozók Ferenc (1973) Vác
Burján Gál Enikő (1983)
    Gyergyószentmiklós
Csontos Márta (1951) Sándorfalva
Dani Erzsébet (1968) Nagykőrös
Debreczeny György (1958) Budapest
Demeter József (1947) Ballószög
Dúzsi Tamás (1949) Szekszárd
Erdei-Szabó István (1958) Buca
Farkas Gábor (1977) Szigetszentmiklós
Fazekas József (1946) Járdánháza
Fecske Csaba (1948) Miskolc
Gál Sándor (1937) Buzita
Goron Sándor (1975) Nagyvárad
Holló József (1944) Ostoros-Eger
Kaló Béla (1954) Szuhogy
Kántás Balázs (1987) Budapest
Kerék Imre (1942) Sopron
Kis Pál István (1951) Szekszárd
G. Komoróczy Emőke (1939) Budapest
Konczek József (1942) Pomáz
Ködöböcz Gábor (1959) Eger
Günter Kunert (1929)
    Itzehoe, Németország
Horváth Ödön (1938) Kismaros
Karafiáth Orsolya (1976) Budapest
Lengyel János (1973) Beregszász
Lukáts János (1943) Budapest
Madarász Imre (1962) Üröm
Marczinka Csaba (1967) Budapest
Marković Radmila (1940) Kishegyes
Marosi Lajos (1950) Budapest
Mecser Szilvia (1993) Miskolc
Molnár József (1961) Vác
Németh István Péter (1960) Tapolca
Oberczián Géza (1961) Dunakeszi
Oláh András (1959) Mátészalka
Oláh József (1966) Micske
Péter Péter (1937) Vác
Pomogáts Béla (1934) Budapest
Ponyi László (1963) Eger
Radnai István (1939) Budapest
Renn Oszkár (1933) Eger
Ruskó Veronika (1975) Budapest
Saitos Lajos (1947) Székesfehérvár
Sebestény-Jáger Orsolya (1969)
    Budakalász
Seléndy Balázs (1937) Cooperstown, USA
Serfőző Simon (1942) Eger-Miskolc
Szakolczay Lajos (1941) Budapest
Szekeres Mária (1948) Újrónafő
Szíki Károly (1954) Eger
Szűk Balázs (1960) Debrecen
Sz. Tóth Gyula (1945) Budapest
B. Tóth Klára (1955) Budapest
Török Nándor (1965) Budapest
Varga Rudolf (1950) Budapest
Véghelyi Balázs (1983) Százhalombatta
Leonyid Volodarszkij (1950) Moszkva
Zsirai László (1956) Budapest